

عنوان مقاله:

نگاهی نسخه پژوهانه و سبک شناسانه به رساله «آداب المریدین»

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عیوض هوشیار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشکین شهر

خلاصه مقاله:

در کتب رجال، تراجم احوال و تذکره های فارسی در حدّ فاصل سه سده نهم تا یازدهم هجری قمری سه صوفی همنام و همشهری با نشان کمال الدین حسین خوارزمی وجود دارد که در حقیقت سه شخصیت جدا از هم و مستقلی هستند که هویت یکی از آن سه در اثر خطا و سهو تاریخی، با آن دو دیگر درآمیخته و در گذر زمان بر تاریخ نگاران و عرفان پژوهان ایرانی مشتبه شده، به تبع آن اشتباه، آثار وی نیز بخطا و ناصواب به نام یکی از آنان نسبت و شهرت یافته است. نوشتار حاضر با هدف پژوهش درباره حقیقت وجودی و شخصیت شیخ «کمال الدین حسین بن شهاب الدین بن برهان الدین قلیچ اندجانی خوارزمی» این عارف صاحب کمال اما گمنام ایرانی، نسخه های خطی بازمانده از یکی از رساله های صوفیانه او با نام «آداب المریدین» را به شیوه نسخه پژوهانه معرفی کرده، مختصات ادبی آن را مورد مطالعه سبک شناسانه قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

کمال الدین حسین خوارزمی، آداب المریدین، نسخه پژوهی و بررسی سبک شناسانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131905>

